

Република Србија
УПРАВНИ СУД
17 У. 3272/10 (2008)
05.11.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Невене Милојчић, председника већа, Мирјане Аранђеловић и Стева Ђурановића, чланова већа, са судијским помоћником Весном Чогурић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., Улица ... бр. ..., против решења туженог Министарства за инфраструктуру Републике Србије, Колубарски управни округ у Ваљеву под 335 бројем 353-00007/2008-04 од 04.03.2008. године, донетог у предмету издавања урбанистичке дозволе, у нејавној седници већа одржаној дана 05.11.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем, исправљеним закључком 335 број 353-00007/2008-04 од 01.04.2008. године, у ставу 1. диспозитива поништава се закључак Општинске управе Шабац, Одељења за урбанизам број 353-2-277/2003-11 од 14.02.2005. године, а у ставу 2. диспозитива оспореног решења одбија се предлог А.А. из ..., за понављање поступка, окончаног решењем Министарства урбанизма и грађевина Републике Србије, Колубарски округ у Ваљеву, 360 број 353-00024/2003-02 од 14.07.2003. године, пошто

докази који се износе као разлог за понављање поступка нису такви да би довели до другачијег решења.

У тужби поднетој дана 01.04.2008. године, заведеној под бројем У-2529/08, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због повреде правила поступа, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводи да није позван да да изјаву на околност његовог поднетог захтева за легализацију и на околност изјаве сукорисника Б.Б.. Истиче да је нова чињеница везана за члан 160. Закона о планирању и изградњи, те да је првостепени орган требало да поступи у смислу одредби члана 135. до 171. ЗУП-а, а није одржана ни усмена расправа у смислу члана 149., те је онемогућен да учествује у доказивању да је захтев за легализацију основан. Наводи да је првостепени орган узео изјаву од бившег власника који је продао свој објекат, те да он као бивши власник не може бити странка у управном поступку, а да је тужилац знао за даљи ток управног поступка укључио би се и поднео би доказе да је Б.Б. бивши власник ранијег објекта. Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган у одговору на тужбу наводи да у свему остаје при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предлаже да суд тужбу одбије као неосновану.

Управном суду су дана 01.01.2010. године, на основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 и 104/09), и чл. 77. ст. 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009. године није донета коначна одлука, а за које је, сагласно члану 29. став 1. истог Закона, надлежан Управни суд.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница које су утврђене у управном поступку у смислу одредбе чл. 38. ст. 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" бр. 46/96) и испитујући законитост оспореног решења у складу са чл. 39. ст. 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" бр.

46/96) а који се примењује сходно одредби чл. 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09 од 29.12.2009. године), Управни суд је оценом навода тужбе и одговора на исту и списка предмета ове управне ствари нашао да је тужба неоснована.

Према списима предмета и разлозима из образложења оспореног решења, тужени орган је поступајући по правном ставу израженом у пресуди Врховног суда Србије број 629/06 од 13.12.2007. године, а одлучујући по предлогу за понављање поступка окончаног решењем број 353-00024/2003-02 од 14.07.2003. године, правилно у ставу 1. нашао да је исти поднет у року, док је у ставу 2. диспозитива оспореног решења правилно одбио предлог тужиоца за понављање поступка, обзиром да докази који се износе у предлогу нису такви да би довели до другачијег решења.

Обзиром на изнето, правилно је, по оцени Управног суда, поступио тужени орган, када је донео одлуку као диспозитиву оспореног решења када је применом члана 242. Закона о општем управном поступку, у ставу 1. диспозитива оспореног решења поништио закључак Општинске управе Шабац, Одељења за урбанизам, број 353-2-277/2003-11 од 14.02.2005. године, као и када је у ставу 2. оспореног решења одбио предлог за понављање поступка у складу са чланом 239. став 1. тачка 1. ЗУП-а. Ово стога, јер нова битна чињеница која се износи у предлогу за понављање поступка, а која је везана за ступање на снагу Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр. 47/03 и 34/06), односно члана 160. на основу кога је тужилац поднео пријаву за легализацију, не представља нову чињеницу која би могла довести до другачијег решења да је била изнета или употребљена у ранијем поступку. Доношење новог материјалног прописа не може бити разлог за понављање поступка, јер се у поновљеном поступку главна ствар решава на основу материјалног прописа који је био на снази у време доношења решења којим је ранији поступак окончан.

Код изнетог чињеничног и правног стања ствари, Управни суд је наводе тужбе оценио неоснованим и без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, јер овим наводима тужилац није довео у сумњу утврђено

чињенично стање, нити је навео околности ни доказе који нису оцењени у управном поступку, а били би од утицаја на другачије решење ове управне ствари.

На основу изнетог налазећи да наводи тужбе не могу да доведу до другачијег одлучивања у погледу законитости оспореног решења, Управни суд је нашао да је решење правилно и на закону засновану и на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима (“Службени лист СРЈ” бр.46/96) који се примењује на основу члана 77. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр.111/09) одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 05.11.2010. године, 17 У. 3272/10 (2008)

Записничар,
Весна Чогурић, с.р.

Председник већа – судија
Невена Милојчић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЈЗ